

अत्र निवेशकादादरभ्येत्यभिधानादध्यै कताया व्यव-
स्थाया निवर्ण्यत्वं दर्शितम् । निवेशकादादरभ्य स्थि-
तानि गणादिकानि प्रातिवेशिकाद्यनिरुद्धकारिण्यपि
न निवर्ण्यन्ते इत्युक्तं तेनैव “वातायनं प्रणाली च
तथा निष्कृष्टवेदिकाम् । चतुःपादस्यन्दनिर्वा प्राङ्मन-
विष्टं न बाधयेत्” । वातायनं गवाक्षः । प्रणाली
पाशाद्यादिनिर्मितं जलनिर्गमोपायः । निष्कृष्टो दार-
निर्गतकाष्ठविशेष इति कल्पकल्पतरौ । निष्कृष्टो गृह-
कोण इति स्मृतिचन्द्रिकायाम् । वेदिका रथ्यादिप्रदेश
संस्कृतोत्तरा भूमिः । चतुःपादां गवाक्षानां समहारः
चतुःपादम् । तस्मात् स्यन्दनिर्वा इति जलनिपातः ।
वातायनोऽपि “मेखलाभ्रमनिष्काशगवाक्षाद्योपरो-
धयेत् । प्रणाली गृहवास्तुषु पीडयन् दण्डभागभवेत्” ।
मेखला कुडुवमूलकम् । भ्रमोजलनिर्गमः । निष्काशः
कुम्हारोद्भिच्छिन्नं निर्गतं काठादिनिर्मितमसृष्टभूमि-
सुपवेशनस्थानम् । उपरोधयेत् न निवर्ण्यत्वात् । गृह-
वास्तुः वास्तुभूमिः । पूर्वमविद्यमानाः परानिरुद्धकारिण्य
एते न कर्तव्या इत्यप्याह स एव “निवेशनभयादुद्घ-
ाते योज्याः कदाचन । इतिपातं प्रणालीञ्च न कुर्व्यात्
परवेशकुष्ठम्” । इतिपातो गवाक्षः । परवेशकुष्ठं पर-
वेशाभिसंख्येन । परकुद्यानिकटे पुरीषोत्सर्गादिहमपि
न कर्तव्यम् तथा च दृष्टमिति : “वर्चःस्थानं वज्रि-
चयकुर्तोऽपि दाम्बुधिरनम् । अतारात् परकुद्यास्य
न कर्तव्यं कथञ्चन” । वर्चःस्थानम् पुरीषोत्सर्ग-
स्थानम् । अतारादिति सभोमे अरत्रिहवसन्निगतप्रदेश
इत्यर्थः । तथा च वातायनः “विष्मूलोदकसिकञ्च
वज्रिचयभ्रमिवेशनम् । अरत्रिहवसत्सुख्य परकुद्याधि-
वेशयेत्” । संवरणशब्दाद्यनिर्वचनपुरःसरलक्ष्यानिरो-
द्धव्यत्वमाह दृष्टमिति : “यान्याद्यानि जना येन पश-
वसानिवारिताः । तदुच्यते संवरणशब्दादुच्यन्ते केनचित्” ।
तथा च सख्यगनिवारितः सरन्यार्कादिति संवरणनिर्व-
चनमित्यर्थः । चतुःपादादयोऽपि न निरोद्धव्याः तथा
च भारदः “अवस्करस्यलक्षभ्रमस्यन्दनिकादिभिः ।
चतुःपादपुरस्यानराजमागौञ्च रोधयेत्” । अवस्करः
पुरीषम् । गृहादिगोचरनाथं पांशुसमूह इति हरि-
हरादयः । स्थलं वेदिका नृभक्तृर्जः । असौ जलनिर्ग-
मभागः । स्यन्दनिका पट्टप्रोतः । अन्यदपि आदि-
शब्देन तादृशं पादम् । रथ्यामागौ राजमागौ न

त चतुःपाद इति कल्पतरुः । न च चतुःपादराजमागौ-
भोरभेद इति शङ्कनीयं तयोर्भेदात् । तथा च वाताय-
नः “सर्वे जनाः वदा येन प्रयान्ति स चतुःपादः ।
अनिर्दिष्टा, यथाकालं राजमागः स चतुःपादः” । अनि-
र्दिष्टा इत्यस्य पूर्वेषामर्थः । यत्र राजकीयैरकावे
गमनं प्रतिषिध्यते स राजमाग इत्यर्थः । जेत्य
सभोमे मध्ये वा यस्य सर्वदा मार्गोऽस्ति तत्र निरोधो
न कर्तव्यः । तथा च शङ्कनिश्चितो “मार्गशेते
पथि विसर्गो राजमागं रथस्य परिवर्त्तनमिति” पथिवि-
सर्गः पथोविसर्गः । राजमागं यावता प्रदेशेन रथेः
परिवर्त्तते तावान् प्रदेशस्युक्तस्य इत्यर्थः । संवरणा-
नामपरोधकारिण्यन्तु दण्डो भादिको दण्डः यथाह
दृष्टमिति : “यस्मात् सङ्करं ज्वलं ह्यारोपयन्नेव च ।
कामात् पुरीषं कुर्व्यात् तस्य दण्डस्य मातृकः” । सङ्क-
रोऽत्र यकटादिसङ्कीर्णता दृष्टापादानं वतादीनामप्युप-
लब्धम् । मातृक इति तात्त्विकः, दण्डस्य अपराधात्तु-
सारस्य कल्पयितुं चितत्वात् । ये तु राजमागं पुरी-
षोत्सर्गादिकं कुर्वन्ते तेषामधिको दण्डः तथा च
मनुः “सप्तदण्डे राजस ने यस्त्वमेध्यमनापदि । स हो
जायां पशो दद्यादमेध्यं पाशु शोधयेत्” । आपद्वतादिषु
तु दण्डस्यैवैवाहुः “आपद्वतस्य दण्डो गमिष्यी वाह
एव च । परिभाषणमहेति तत्र शोधयमिति स्थितिः” ।
परिभाषणं क्रूरभाषणम् । तद्वागादौ ततोऽप्यधिको
दण्डः । तथा च वातायनः “तद्वागोद्यानतोर्षानि
योऽमेध्येन विनाशयेत् । अमेध्यं शोधयित्वा तु दण्ड-
येत् पूर्वसाहसम्” । ये पुनर्मन्त्रिनवस्त्रप्रणाजनादिना-
तीर्षानि दूषयन्ति तस्याप्ययमेव दण्ड इत्याह स एव
“दूषयेत् सिद्धतीर्षानि स्थापितानि मज्जात्मभिः । पु-
ण्यानि पावनीयानि प्राप्नुयात् पूर्वसाहसम्” । मज्जाटा
प्रभेदनादौ दण्डमाह याज्ञवल्क्यः “मज्जाटायाः प्रभेदे
तु सीमातिक्रमणे तथा । जेत्य हरणे दण्डाः अथ
मोक्षममध्यमाः” । अनेकज्ञेयव्यवच्छेदिना साधारणी
भूम्याटा सीमा तस्याः प्रकर्षणे भेदनं नापातिक्रमणे
सीमामतिक्रम्य कर्षणे जेत्य च भयादिप्रदर्शनेन हरणे
यथाक्रमेणापमोक्षममध्यमसाहसदण्डा वेदितव्याः । यत्
तु विष्णुवचनम् “सीमामेत्तारुत्तमसाहसं दण्डादित्या
पुनः सीमां कारयेदिति” । तत्र हि सीमामतिक्रम्य
कर्तुः पुनः सीमाकरणं पुनस्तत्र तद्वत्साधारण्यवि